

OUZDANY (3) *part praet pass pf*

prawdopodobnie jasne (tak w o-); a jasne.

sg m N ouzdany (2). ◇ f A ouzdaną (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. uzdać.

*Któremu nałożono uzdę (o koniu); capistratus, frenatus, infrenatus, obfrenatus Cn (3) : Y przyzowie [mąż] kápłanow/ áby fię przypátrzyli/ [...] ále tofz fię im tefz zdáło być/ iákoby [żona] klaczá była á nie człówek. afz fię domyflił wieść ią o vzdáną do S: Mákárego *SkarŻyw* 35.*

*Wyrażenie: »uzdą ouzdany« (1): [jadąc na wojnę] aby kazdy fzných myal kony pod fzoba [...] A tho aby był vzda ovzdany a fzioldem ofziodlany fziodloch *MetrKor* 26/62v.*

*Przen: Utrzymany w ryzach (1) : Dobry gniew ále ovzdány. *SkarKaz* 313b.*

Synonim: ochelznan.

Cf NIEOUZDANY, OUZDAĆ

EW